

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestatii 1**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

str. Gheorghe Lazăr nr. 9 B
300081, Timișoara

Tel : +0256 499 334

Fax: +0256 499 332

e-mail : info.adm@dgfptm.ro

D E C I Z I E nr. 109

privind soluționarea contestației formulate de dl. înregistrată la DGRFP-
Timișoara sub nr. TMR-REG.

Serviciul Soluționarea Contestatiilor 1 al DGRFP Timișoara a fost sesizat de AJFP Timis prin adresa nr. înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. TMR-REG cu privire la contestația formulată de dl., CIF cu domiciliul în loc.

Contestația s-a formulat împotriva măsurilor înscrise în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidentei fiscale nr. pentru suma de lei reprezentând accesoriile aferente TVA.

Contestația a fost semnată de petent, în conformitate cu prevederile art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidentei fiscale nr., respectiv 19.08.2016, conform semnăturii olografe de pe decizia contestată depusă în copie la dosarul contestației.

Constatand că în speta sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 268, 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările completările ulterioare, Serviciul soluționare contestații 1 din cadrul DGRFP Timișoara este legal investit să se pronunțe asupra contestației formulate de dl.

I. Petentul contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidentei fiscale nr. emisă în baza Referatului de punere în aplicare a Deciziei civile nr. privind anularea parțială a deciziei de impunere nr. 3 și a deciziei nr. privind TVA, decizie pe care o consideră incorectă, solicitând admiterea contestației, refacerea actului administrativ fiscală atacat și defalcarea accesoriilor în suma de lei pe următoarele categorii:

- majorări de întârziere = lei;
- dobânzi = lei;

- penalitati = lei;

pentru urmatoarele motive:

In fapt, la intocmirea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. , accesoriile recalulate conform Deciziei civile nr. a Curtii de Apel Timisoara in suma de 40.406 lei nu au fost defalcate in mod corect cum s-a precizat mai sus, ci numai pe doua categorii:

- dobanzi = lei, care insumeaza atat majorarile, cat si dobanzile de intarziere;

- penalitati de intarziere = lei;

motiv pentru care prin contestatia formulata solicita defalcarea acestora.

II. In conformitate cu Referatul emis de catre Serviciul Inspecție fiscală persoane fizice 2 ,s-a intocmit de catre Serviciul de evidenta pe platitor persoane fizice din cadrul AJFP Timis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. prin care s-au diminuat obligatiile de plata stabilite prin Decizia de impunere nr. la suma de lei reprezentand accesorii aferente TVA.

Corectiile inscrise in decizia de impunere contestata au fost efectuate in baza Deciziei civile nr. pronuntata de Curtea de Apel Timisoara.

III. Avand in vedere sustinerile petentului, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare in perioada verificata, invocate de catre contestator si de catre organele fiscale, autoritatea investita cu solutionarea contestatiei retine ca dl. , a formulat contestatie impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. prin care au fost diminuate obligatiile fiscale accesorii cu suma de lei.

Cauza supusa solutionarii este daca pa fost lezat in drepturile sale prin emiterea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr., in conditiile in care organele fiscale au stabilit corect accesoriile in suma de lei din decizia contestata, iar petentul sustine ca acestea trebuiau defalcate pe urmatoarele categorii:

- majorari de intarziere = lei;

- dobanzi de intarziere = lei;

- penalitati de intarziere = lei.

In fapt, ca urmare a inspectiei fiscale, prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscală pentru persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale nr., au fost stabilite in sarcina petentului obligatii fiscale in suma de lei formate din :

TVA = lei

Dobanzi/ majorari de intarziere = lei

Penalitati de intarziere = lei.

Ca urmare a promovarii actiunii in instanta de catre dl. , Curtea de Apel Timis prin Decizia civila nr. a dispus anulara partiala a Deciziei de impunere nr. in limita sumei care depaseste TVA calculata prin aplicarea procedului sutei marite si in limita accesoriilor calculate pentru perioada 30.09.2010-09.07.2012, exonerand pe acesta de la plata acestor sume.

In baza Deciziei civile nr., Serviciul Inspectie fiscala persoane fizice 2 din cadrul AJFP Timis a emis Referatul nr. prin care **a diminuat obligatiile de plata stabilite prin Decizia de impunere nr. cu urmatoarele sume:**

- TVA = lei;
- dobanzi/majorari de intarziere = lei;
- penalitati de intarziere = lei;

astfel incat obligatiile de plata recalulate sunt in suma de:

- TVA = lei
- dobanzi/majorari de intarziere = lei
- penalitati de intarziere = lei.

Ca urmare a celor precizate, Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice din cadrul AJFP Timis a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidenteifiscale nr. prin care au fost diminuate obligatiile de plata stabilite prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedecarate organelor fiscale nr..

Prin contestatia formulata petentul **nu contesta modul de calcul a accesoriilor**, ci solicita defalcarea accesoriilor in suma de ca urmare a corectiei efectuate, in trei categorii: dobanzi de intarziere, majorari de intarziere si penalitati de intarziere.

Pe perioada de calcul a accesoriilor 2007-2013, in legislatia fiscala, respectiv OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, s-a folosit cand notiunea de "*majorari de intarziere*", cand cea de "*dobanzi de intarziere*", dupa cum urmeaza:

- 2007-2009 majorari de intarziere;
- 2010 - 2013 dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere.

Conform prevederilor din OG nr. 92/2003, pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre contribuabil a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen accesorii, asa cum a procedat si organul fiscal in cazul in speta, doar ca acestea nu au fost defalcate pe majorari de intarziere si dobanzi de intarziere.

Prin Anexa la Referatul nr. intocmit de Serviciul Inspectie fiscala persoane fizice au fost calculate accesorii in suma de lei din care :

- majorari de intarziere = lei
- dobanzi de intarziere = lei
- penalitati de intarziere = lei

dar in Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. au fost defalcate doar in doua categorii pe dobanzi/majorari de intarziere in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei.

Faptul ca accesoriile nu au fost defalcate pe trei categorii nu are relevanta in sustinerea cauzei atat timp cat obligatiile fiscale totale in suma de lei reprezentand accesorii nu se modifica, ci este vorba doar de o schimbare de denumire a acestora, adica in loc de „majorari de intarziere” s-a folosit notiunea de „dobanzi de intarziere”.

In drept, referitor la sustinerea contestatoarei ca nedefalcarea dobanzilor de intarziere si a majorarilor de intarziere realizata in Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. , atrage nulitatea acesteia, sunt aplicabile prevederile art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevad:

„ART. 49

Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul in oricare din urmatoarele situatii:

a) este emis cu incalcarea prevederilor legale privind competenta;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului/platitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art. 40 alin. (3), precum si organul fiscal emitent;

c) este afectat de o grava si evidenta eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o grava si evidenta eroare atunci cand cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atat de viciate incat, daca acestea ar fi fost inlaturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de solutionare a contestatiei, la cerere sau din oficiu. In situatia in care nulitatea se constata de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunica contribuabilului/platitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt incalcate alte prevederi legale decat cele prevazute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile in mod corespunzator.”

Asa cum este dezvoltata in doctrina juridica teoria nulitatii actelor juridice „vom folosi notiunea de **nulitate absoluta pentru a evoca nulitatea care intervine atunci cand este incalcata o conditie de legalitate de mare importanta**, ce se stabileste in concret in functie de dispozitiile normelor juridice care contureaza regimul juridic al actului administrativ in discutie, iar notiunea de anulabilitate pentru a desemna nulitatea care intervine pentru nerespectarea unei conditii de legalitate de mai mica importanta” (Antonie Iorgovan, *Tratat de drept administrativ*, vol. II, Editura All Beck, Bucuresti, 2002, p. 75).

Astfel, legiuitorul a inteles sa precizeze in mod expres acele elemente din continutul actelor administrative fiscale a caror lipsa este sanctionata cu nulitatea absoluta a actelor, ele fiind enumerate la art. 49 din Codul de procedura fiscala. Prin urmare, numai mentiunea „dobanzi” in loc de „dobanzi/majorari de intarziere”, nu este sanctionata cu nulitatea absoluta, ci pot determina anulabilitatea actului, asa cum s-a aratat si in literatura de specialitate (D. Dascalu, C. Alexandru, Explicatiile teoretice si practice ale Codului de procedura fiscala, Editura Rosetti, Bucuresti, 2005, p. 129-130).

In al doilea rand, pentru a fi lovite de nulitate (relativa), avand in vedere prevederile art. 105 alin. (2) din Codul de procedura civila coroborat cu art. 2 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, actele administrative fiscale „**se vor declara nule numai daca prin aceasta s-a pricinuit partii o vatamare ce nu se poate inlatura decat prin anulara lor**”.

Avand in vedere prevederile legale antementionate si faptul petentului nu i s-a pricinuit absolut nicio vatamare, nu a fost lezat in interesul propriu, accesoriile stabilite prin decizia contestata fiind datorate, se constata ca nu poate fi luata in considerare nici macar anulabilitatea relativa a deciziei de impunere contestate.

Totodata, art.268 alin.(1) si alin. (2) si art.269 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, in vigoare, precizeaza:

„Art.268 -(1) Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit prezentului titlu. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu inlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este indreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

„Art.269 -(2) Obiectul contestatiei il constituie numai sumele si masurile stabilite si inscrise de organul fiscal in titlul de creanta sau in actul administrativ fiscal atacat.”

De asemenea, art. 276 alin. (1) si 280 din Codul de procedura fiscala prevede:

„ART.276

(1) In solutionarea contestatiei organul competent verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, cu dispozitiile legale invocate de acestea si cu documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.”

„ART. 280 - Respingerea contestatiei pentru neindeplinirea conditiilor procedurale

(1) Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia se respinge fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

(2) Contestatia nu poate fi respinsa daca poarta o denumire gresita.”

Referitor la respingerea contestatiei pentru neindeplinirea conditiilor procedurale, sunt aplicabile prevederile pct. 9.4. din OPANAF 3741/2015 privind aprobareaa instructiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

*„9.4. In solutionarea contestatiilor, exceptiile de procedura si de fond pot fi urmatoarele: exceptia de nerespectare a termenului de depunere a contestatiei, exceptia de necompetenta a organului care a incheiat actul contestat, exceptia lipsei semnaturii sau a stampilei de pe contestatie, **exceptia lipsei de interes**, exceptia lipsei de calitate procesuala, exceptia reverificarii aceleiasi perioade si aceluiasi tip de obligatie bugetara, prescriptia, puterea de lucru judecat etc.”*

Intrucat petentul nu contesta modul de calcul al dobanzilor de intarziere/majorari de intarziere, sub aspectul bazei de calcul a acestora, cotei de dobanzi aplicate si insumarii produselor dintre baza de calcul a dobanzilor/majorarilor de intarziere, numarului de zile intarziere si cota aplicata, iar prin contestatia formula petentul **nu demonstreaza ca a fost lezat in dreptul sau interesul sau legitim**, datorand accesoriile stabilite prin decizia contestata in integritatea lor, contestatia urmeaza a fi respinsa ca lipsita de interes in baza prevederilor art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu prevederile pct.12.1 lit. d) din OPANAF 3741/2015 privind aprobareaa instructiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, potrivit caruia: *“contestatia poate fi respinsa ca: (...)d) lipsita de interes, in situatia in care contestatorul nu demonstreaza ca a fost lezat in dreptul sau in interesul sau legitim.”*

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Titlul VIII, coroborat cu prevederile pct. 12.1 lit. d) din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare se

DECIDE

- respingerea ca lipsita de interes a contestatiei formulate de dl. pentru suma de lei reprezentand accesorii aferente TVA, stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr..

- prezenta decizie se comunica la :

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timis in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL